ԵՐԱԺՇՏԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ

ՔՆԱՐ ՀԱՅԿԱԿԱՆ

ԸՆԴ ՊԱՇՏՊԱՆՈՒԹԵԱՄԲ

ՀԻՄՆԱԴՐԱՑ ԺՈՂՈՎՈՅՆ

Բ. ՇՐՋԱՆ ՎԵՑԱՄՍԵԱՅ

ՀԱՆԴԷՍ

Յուլիս 31. Թիւ 3

ՀԵՂԻՆԱԿՔ

ՏԻԳՐԱՆ ՉՈՒԽԱՃԵԱՆ ԳԱԲՐԻԷԼ ԵՐԱՆԵԱՆ.

ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒՊՈԼԻՍ

1862.

Տպարանի Պայօր.

ՔՆԱՐ ՀԱՅԿԱԿԱՆ

ԵՐԳ ԹԱՏԵՐԱԿԱՆ
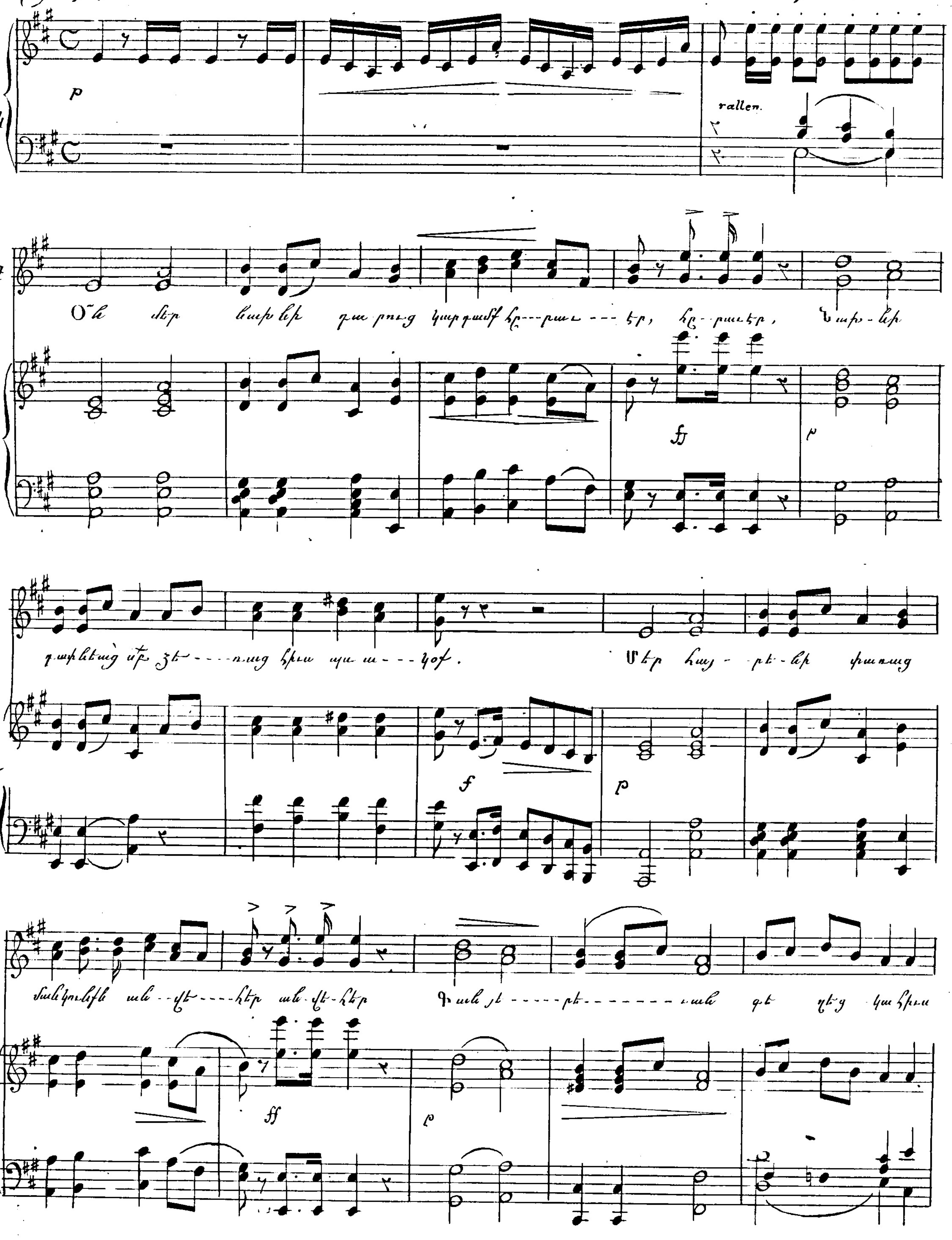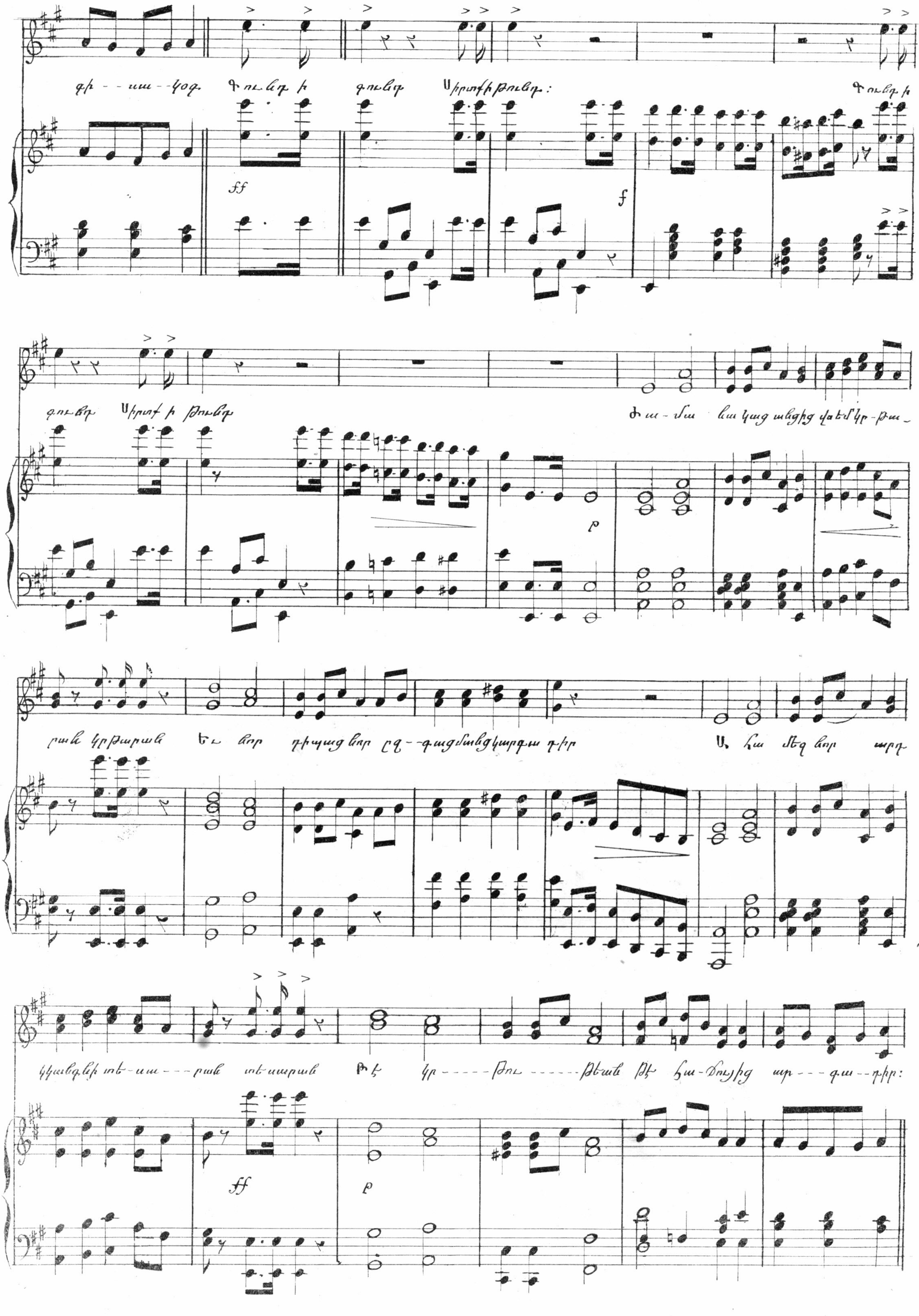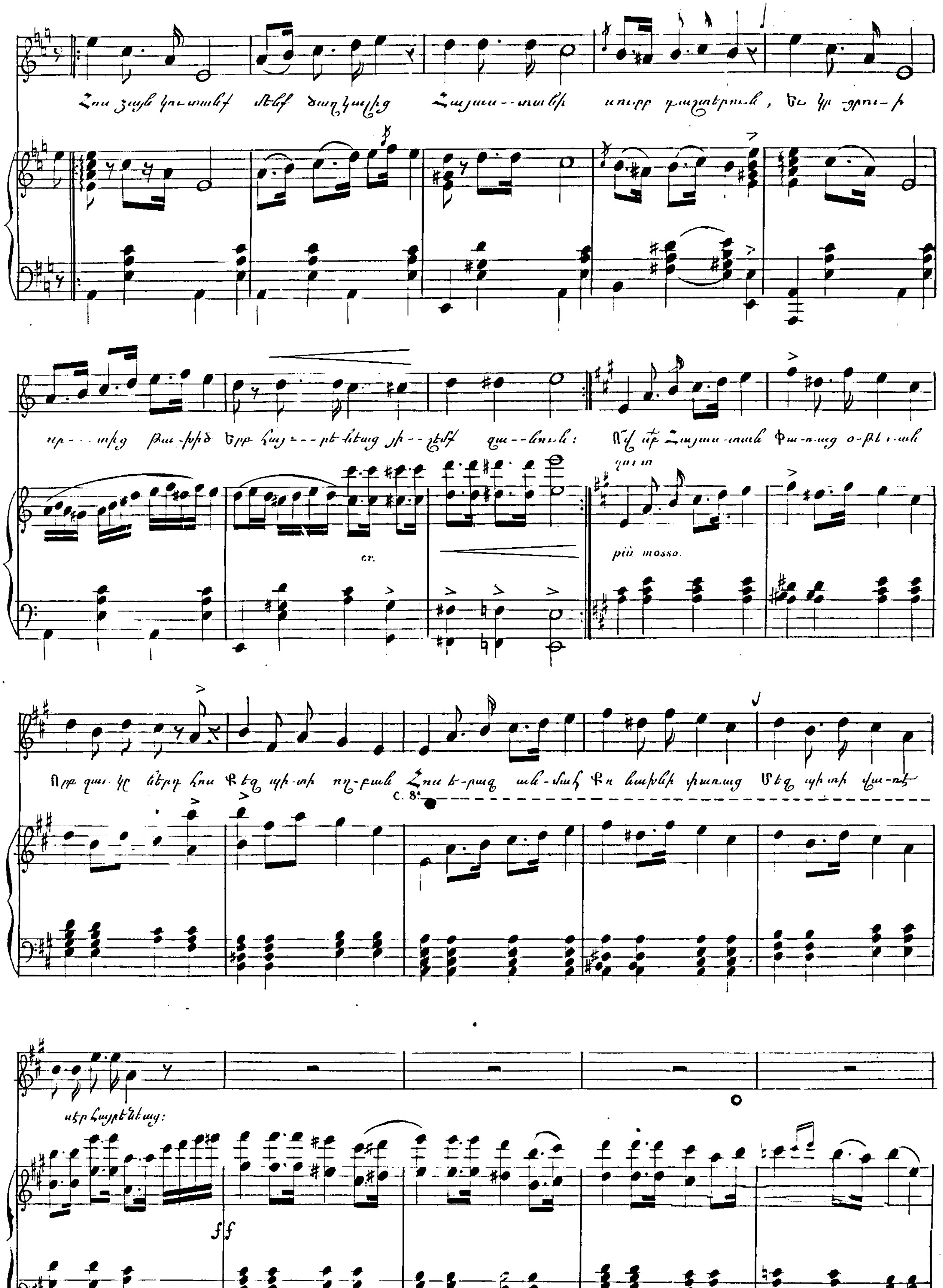
più mosso
cr.
ff
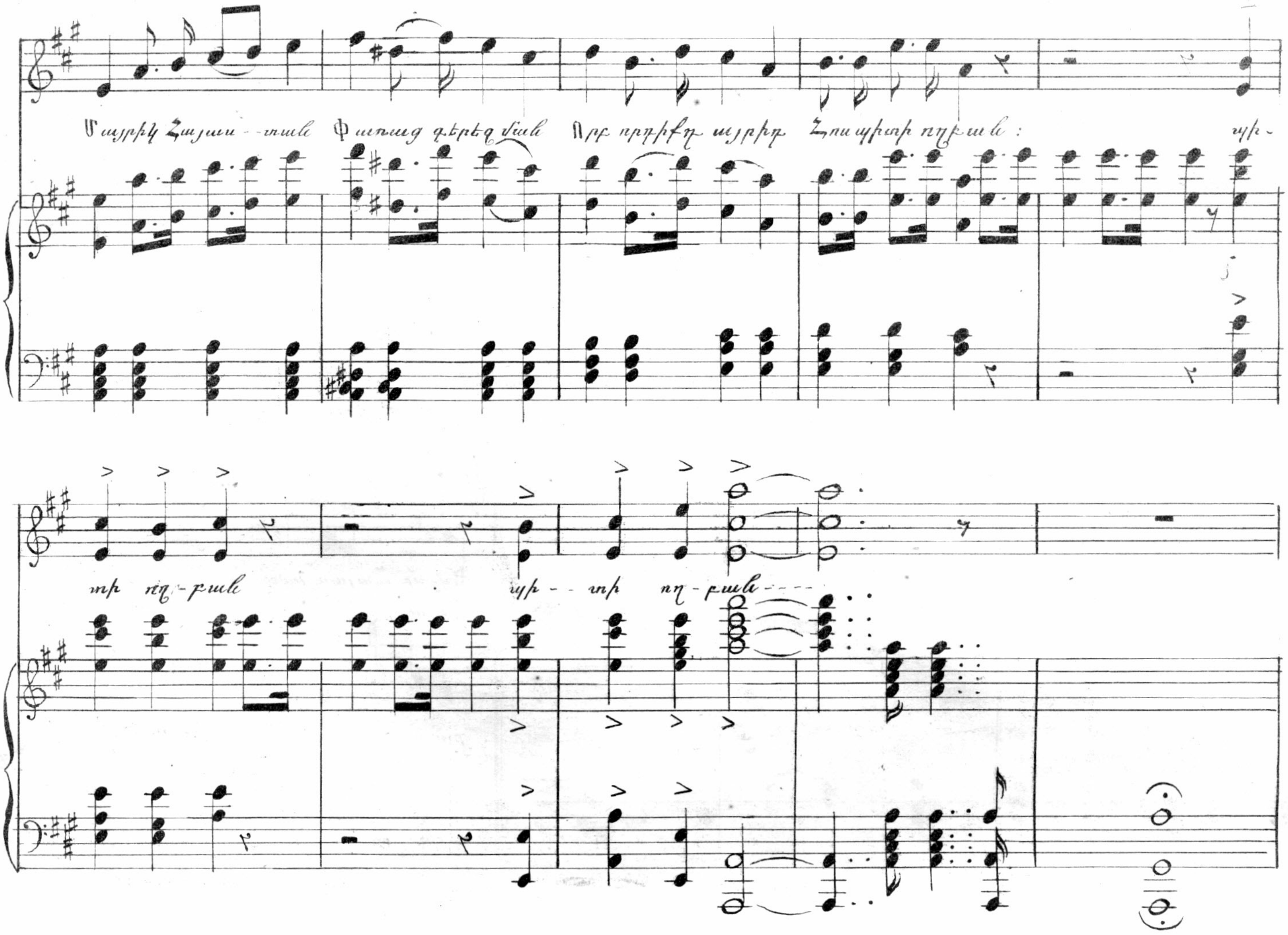
ԵՐԳ ԹԱՏԵՐԱԿԱՆ

1 – Օ՛ն Մեր նախնի դարուց կարդամք հրաւէր
Նախնի դափնեաց սուրբ ձեռաց հիւս պսակք.
Մեր հայրենի փառաց մանկունքն անվեհեր
Գան յերեւան գեղեցկահիւս գիտակք
Գունդ ի գունդ
Միրաք ի Թունդ :
Ժամանակաց անցից՝ վեհ կրթարան
Եւ նոր գիպաց նոր զգացմանց կարգադիր
Ահա մեզ նոր՝ արդ կկանգնի տեսարան
Թէ կրթութեան թէ հաճոյից արգադիր :
Հոս ձայն կուտանք մենք ծաղկալից
Հայաստանի սուրբ դաշտերուն
Եւ կցրուի սրտից թախիծ
Երբ հայրենեաց յիշեմք զանուն :
Ով սուրբ Հայաստան
Փառաց օթեւան
Որբ զաւակներդ հոս
Քեզ պիտի ողջան ։
Հոս երգել անմահ
Քո նախնի փառաց
Մեզ պիտի վառ
Ի սէր հայրենեաց
Մայրիկ Հայաստան
Փառաց գերեզման
Որբ որդիքդ այրիդ
Հոս պիտի ողջան

2 – Մէկ մայր մ՛ ունինք մերն Հայաստան և հոգին
Եղբայրութեան սրտերնուս մէջ կանգնայ
Օ՛ն չարադէպ մեր բաղդն ու սէր կաթողին
Հոս միութեան ուժոյն ընենք ենթակայ :
Եւ ձեռք, ջանք
Միմեանց տանք ։
Ընդհանրական սէրն և հոգին հայութեան
Մեզ մուսայից օթեւանիս նուիրի
Հնչէն հայ փառք՝ անուն՝ նոր՝ սուր յաւիտեան
Նորէն Միսակ, Գեղամ ի կեանս հրաւիրի ։
Կվերածնին հոս ոսկի դարք
Հոս տեղ մոքեր կրնան սրուիլ,
Կչտկուին հոս անկիրթ բարք
Հոս և ծիծաղ կրնայ գտուիլ :
Ով սուրբ Հայաստան
Քաջաց օթեւան
Հոսկէ որդիքդ հոն
Գիրկդ պիտի գան
Հոս ով հայ լեզուին
Նոր զարդ ձև կտանու
Կեանք անմեղ ՚ երկինք
Կազդէն սրտերու
Քաղցրիկ Հայաստան
Մեր հարց օթեւան
Ծոցդ որդիքդ որ գան
Եր պիտի ողջան

ԵՂԲԱՅՐ ԵՄՔ ՄԵՔ

Խօսք
Ռ. Պատկանեանի

Եղանակ
[illegible]
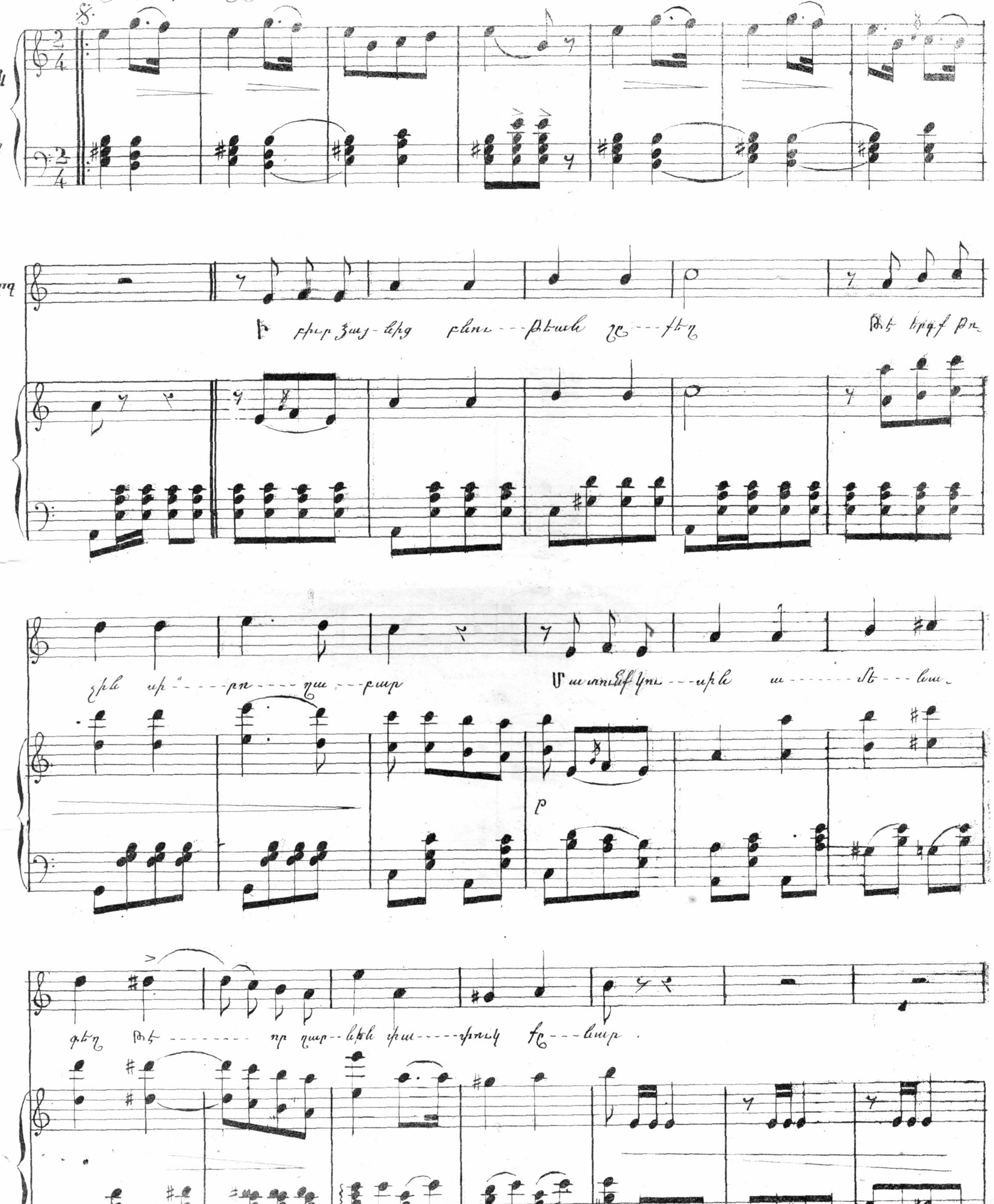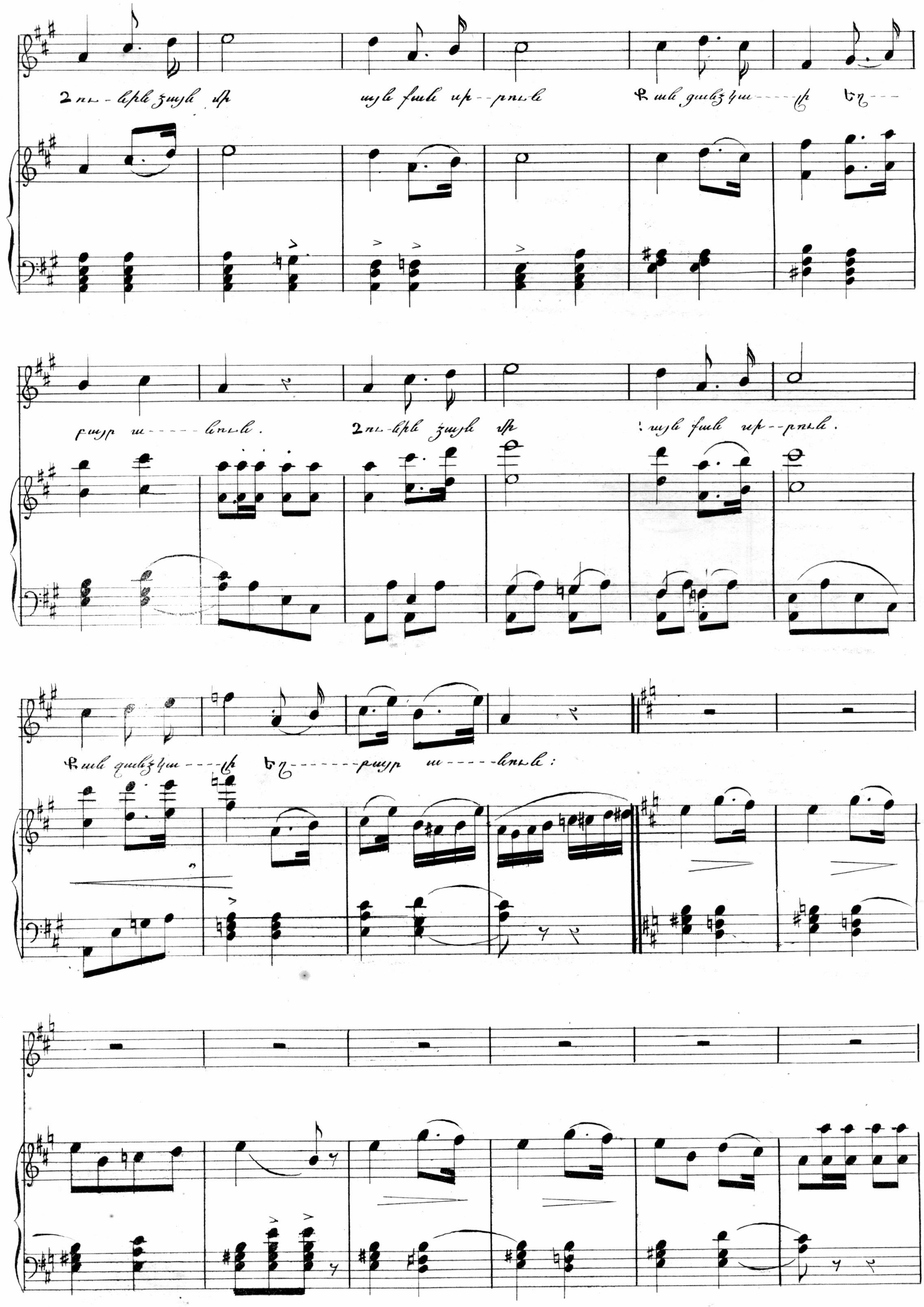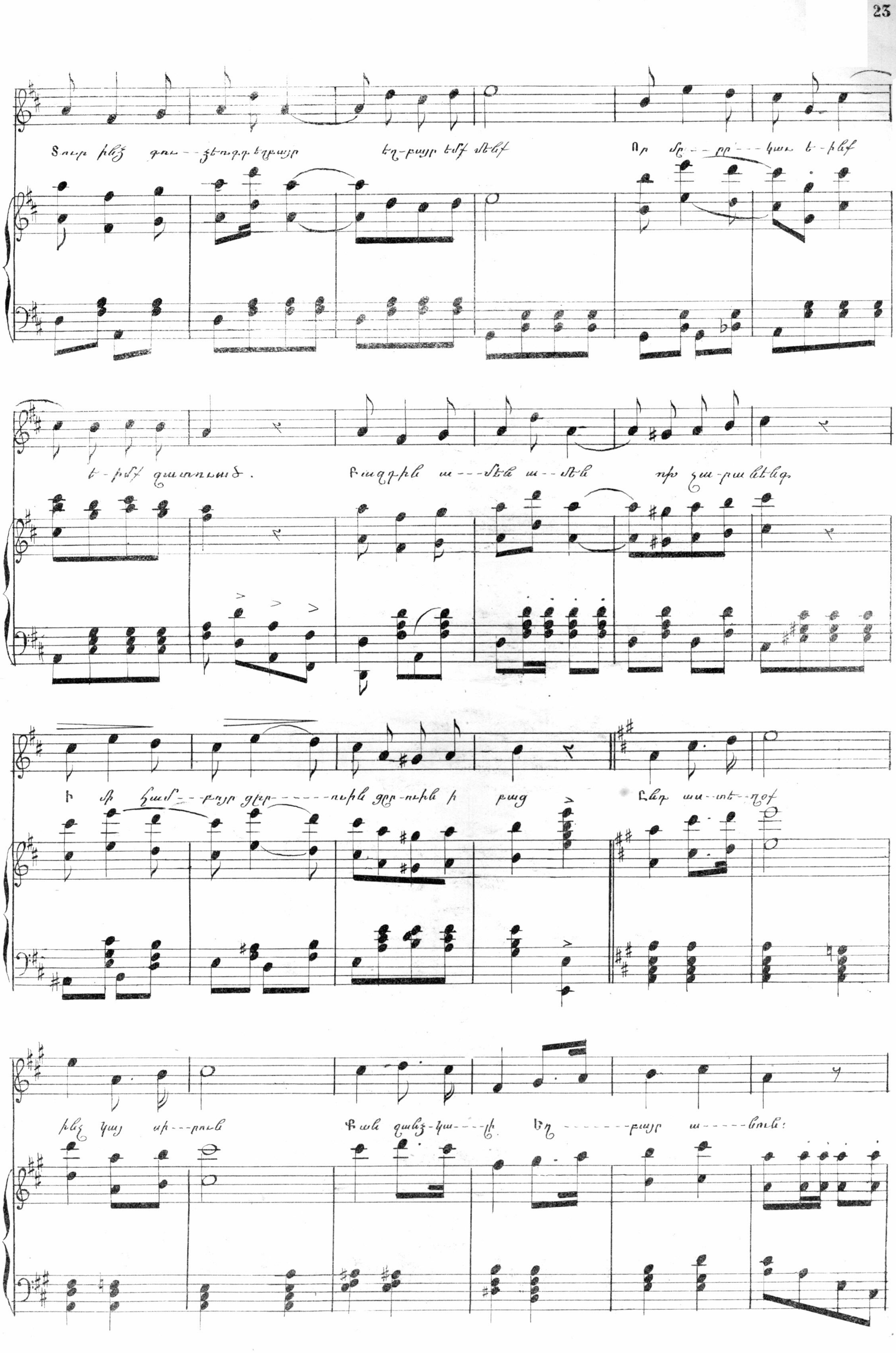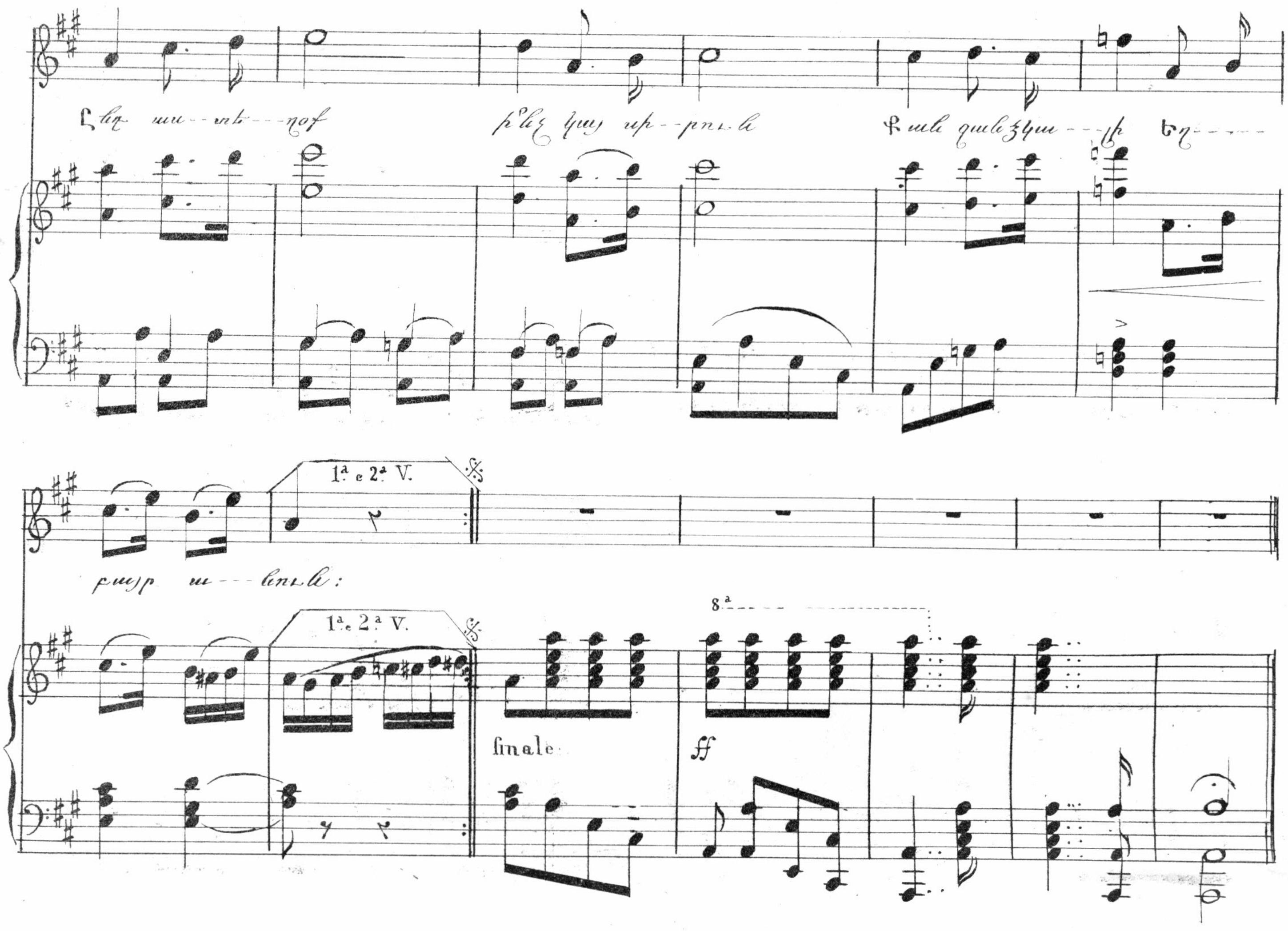
ԵՂԲԱՅՐ ԵՐԳՔ ՄԵՔ

Ի բիւր ձայնից բնութեան շքեղ
Թէ երգք թռչին սիրողաբար
Մտաւոնք կուսին ամենագեղ
Թէ որ զարնեն փափուկ քընար
Չունին ձայն մի այն քան սիրուն
Քան զանձկալի Եղբայր անուն.

Տո՛ւր ինձ քու ձեռքդ եղբայր եմք մենք
Որ մրրկաւ, էինք զատուած.
Բաղդին ամէն ոխ չարաննենք
Ի մի համբոյր ցրուին ի բաց
Ընդ աստեղօք ինչ կայ սիրուն
Քան զանձկալի Եղբայր անուն.

Երբ ալեոր Մայր Հայաստան
Տեսնէ զորդիս իւր քովէ քով
Սրտին խորունկ վէրքըն դաժան
Քաղցր արտասուաց բուժին ցօղով.
Ընդ աստեղօք ինչ կայ սիրուն
Քան զանձկալի Եղբայր անուն.

Մէկտեղ լացինք մենք ի հընում . . .
Եկէք դարձեալ յոր անբաժան
Խառնենք զօրասօր և բղխնուում
Որ բազմածնունդ ըլլայ մեր ջան
Ընդ աստեղօք ինչ կայ սիրուն
Քան զանձկալի Եղբայր անուն.

Մէկտեղ հօգնինք մէկտեղ ցանենք
Մէկտեղ թափին մեր քրտինքներ
Ըղձուած բարեաց յերկինս հանենք
Որ կեանք առնուն Հայոց դաշտեր.
Ընդ աստեղօք ինչ կայ սիրուն
Քան զանձկալի Եղբայր անուն:

Մեր նախնիքներին յայտնական բանաստեղծութ-իւն գրեն է Կորիւն Ե. դարից.
Բանաստեղծութեան նման Հայաստանի [illegible] է.
Մեր նախնիքներ ունին բաւական գիրքեր ամբողջ այլոց
Հռովմայեցւոց ազգերը.
Մեր նախնիքներին [illegible] Թարգմանչութիւնները
ունին Ս. Սահակ Մաշտոցը. Ծնաւ մեծ դարը
թուին 204
Վերջ երկրորդ ձանձրու Հայոց ամենրն վերայ է.